

POLÍCIA

NOVINY ODBOROVÉHO ZVÄZU POLÍCIE V SR

ROČNÍK XX

ČÍSLO 5

MÁJ 2010

V čísle:

- Zasadanie EuroCOP-u s.2
- Beseda o školstve s.4-5
- Rozhovor s J. Packom s.6
- Ako s dovolenkami s.7
- Názor čitateľa s.7
- Rozkazy s.8

Veľký prejav uznania vedúcej osobnosti a výsledkom práce nášho zväzu

Krakow: Miroslav Litva sa stal I. viceprezidentom EuroCOP-u

Predseda OZP v SR Miroslav Litva

Krakow (er) v starobyľom poľskom kráľovskom meste Krakow sa v dňoch 10. a 11. mája 2010 konalo jarné zasadanie delegátov EuroCOP-u pod vedením jeho prezidenta Heinza Kiefera. Jedným z bodov programu zasadania bola aj voľba nových funkcionárov. Mimo-riadnym úspechom slovenských policajných odborov a prejavom veľkého uznania nášmu dlhoročnému predsedovi je zvolenie doterajšieho člena výkonného výboru Miroslava Litvu do funkcie I. viceprezidenta EuroCOP-u!

Je to vôbec po prvýkrát v histórii medzinárodnej policajnej odborovej federácie, keď takýto

vysoký post zaujal reprezentant z krajiny východnej Európy. Miroslav Litva vystriedal vo funkcii Jana Schonkerena, s ktorým už mali možnosť zoznámiť sa aj čitatelia POLÍCIE, je dobrým znalcom slovenských pomerov. II. viceprezidentom sa stala ďalšia doterajšia členka výkonného výboru Lillemor Melin Sving (SP, Švédsko.). Jan Schokeren (Belgicko) zaujal vo výbore miesto pokladníka. Delegáti zvolili aj dvoch nových členov výkonného výboru, Franka Richtera (GdP Nemecko, takisto už bol na Slovensku) a Mauricia Moyaa (Fespol, Španielsko).

Plénium zvolilo aj nové zloženie subkomisíí.

Životopis Miroslava Litvu

Plk. Ing. Miroslav LITVA, nar. 6. 8. 1952 v Martine. Ženatý, dve deti. Absolvent Strojníckej fakulty SVŠT. Do služobného pomeru bol prijatý v roku 1977, starší referent 3. odd. ETO S ZNB hl. mesta Bratislavy a Zsl. kraja. 1978: veliteľ roty 3 odd. ETO. 1980: náčelník UAO MV SR. 1991: vedúci skupiny OVTR MV SR. 1992: vedúci odd. VTR. 1995: riaditeľ OVTR PPZ. Od 26. 10. 2005 starší referent oddelenia rádiového spojenia OTI KR PZ BA. Od 1. 1. 2006 zaradený do činných záloh na výkon funkcie v OZP.

Miroslav Litva je spoluzakladateľom OZP v SR. Slovenské policajné odbory vedie od 12. januára 1990. Predsedom OZP v SR je piate funkčné obdobie. 1. novembra 2007 bol zvolený za člena výkonného výboru EuroCOP-u a 10. mája 2010 bol zvolený za I. viceprezidenta EuroCOP-u.

Náš predseda vníma vymenovanie do vysokej funkcie v EuroCOP-e ako veľký záväzok

„Odbory vždy boli, sú a budú také, aké si ich ľudia urobia.“

• Pán predseda, voľbou ste sa stali I. viceprezidentom EuroCOP-u. V histórii medzinárodnej policajnej odborovej federácie je to prvý raz, čo takýto vysoký post zaujal reprezentant odborového zväzu z východnej Európy. Čo pre vás tento post znamená?

Chápem ho ako veľký záväzok. V súčasnosti hľadáme odpovede na otázky, akých partnerov a aké postavenie budú mať odbory v polícii v rámci zjednotenej Európy. Úloha je v podstate jasná: zjednocovať podmienky na prácu, zjednocovať cenu práce. Všetko naraz nejde, veď nežijeme vo vzduchoprázdne, ale určitú predstavu mám. Vychádzam z poznania práce európskej odborovej centrálky za tých 18 rokov, čo je OZP jej aktívnym členom.

• Tri roky ste pôsobili vo funkcii člena výkonného výboru EuroCOP-u, teraz máte vyššiu funkciu, ale aj väčšiu

zodpovednosť. V akej situácii sú podľa vás európske policajné odbory?

Podmienky pre prácu odborov v jednotlivých krajinách sú stále rozdielne, rád by som však zdôraznil základný fakt, ktorý platí vo všetkých štátoch Európy: byť policajtom je poslanie. Policajti sú tu pre občana, pre jeho bezpečnosť, pre dobrú spoločenskú klímu. A to chce od každého viac, ako iba chodiť do zamestnania. Toto nás v Európe spája a odbory sú práve tou inštitúciou, ktorá sa snaží o vytváranie primeraných pracovných podmienok pre prácu a život policajtov.

• Myslíte si, že vaša voľba bola zo strany EuroCOP-u signálom vážnosti, ktorú centrála prikladá novým členským organizáciám z východnej Európy? Je to symbolický signál na zrýchlenie tempa približovania?

Určite zohralo svoju úlohu,

že s medzinárodnou odborovou centrálou už dlhé roky spolupracujeme a že sme my ako OZP cestu odborárov v tzv. postkomunistickej krajine prešli od samého počiatku. Tlak na približovanie podmienok východu a západu tu je. Existujú však na to rôzne pohľady a panuje aj určitá nepochopenosť. Môžeme chcieť, aby sme boli na takej úrovni ako je Nemecko či škandinávské krajiny. Veď práca je všade rovnako náročná... Ale nikto z nás nepracuje mimo konkrétny štát, každý existuje v daných možnostiach a v daných podmienkach, ktoré štát utvára na ich prácu a ocenenie ich práce. Tu sú dva základné prvky, ktoré je potrebné v rámci zblížovania zmeniť. Tým prvým sú legislatívne podmienky pre prácu polície, aby sa národné legislatívy stretli na spoločných základoch v rámci EÚ. Tento proces je finančne nenákladný, najdôležitejšia je vôľa. Druhá je otázka

materiálna, kde sú tie rozdiely medzi krajinami výrazné a treba ich zohľadniť, pretože sú zrkadlom výkonnosti ekonomiky. Obrazom výkonnosti je hrubý domáci produkt na obyvateľa. Ako sa bude tento ukazovateľ v jednotlivých krajinách približovať v rámci únie, keď sa budú vyrovnávať rozdiely, tak sa budú k sebe približovať aj policajné zbory svojím vybavením a zabezpečením.

• Čím je toto približovanie ešte podmienené?

Napríklad organizačnou štruktúrou v policiách jednotlivých štátov. Tie sa tiež budú musieť k sebe približovať v rámci EÚ. Súčasne výrazné odchýlky, vrátane rezerv vo výkonnosti policajnej práce, sa budú musieť postupne odstraňovať. Na túto tému v EuroCOP-e hovoríme už dosť dlho. Odborové organizácie čaká zvýraznenie vlastných aktivít smerom k zamestnávateľom, aby sami utvárali

tlak na vedenie rezortov vnútra a policajných zborov. Otázka je, kedy sa dokážeme stretnúť na jednotnom základe a na porovnateľných cenách práce.

• Výkonný výbor EuroCOP-u, to je vlastne iba zopár ľudí z rôznych krajín Európy a zopár profesionálnych pracovníkov centrálky. Každý z členov výboru – vrátane prezidenta a viceprezidentov – má navyše povinnosti vo svojom národnom zväze. Nie je toho priveľa, zvládáte úlohy?

Delbu práce medzi prezidentom a ostatnými členmi výkonného výboru si máme v dňoch 15. a 16. júna ujasniť na našom zasadaní. Ďalším medzníkom by malo byť zasadanie koncom augusta, kde by sme mali hovoriť o strategických zámeroch EuroCOP-u pre ďalšie obdobie. Samozrejme, že očakávam nárast objemu práce, ktorý budem mať v náplni – už

(Pokračovanie na strane 3)

Krakovské zasadanie EuroCOP-u optikou podpredsedu OZP v SR M. Magdoška

„Prijatím rezolúcií nič nekončí, práca iba začína“

Oficiálnym zástupcom Odborového zväzu polície v SR aj na jarnom zasadaní EuroCOP-u v dňoch 10. a 11. mája 2010 bol podpredseda Marián Magdoško, ktorý nám priblížil priebeh krakovského rokovania:

Zasadanie v Krakove prebiehalo v trochu netypickom duchu. Poľský odborový policajný zväz bol do EuroCOP-u prijatý len nedávno. Keďže však práve zavŕšil 20 rokov svojej existen-

Marián Magdoško

cie, voľba miesta zasadania padla na Krakow a rokovanie bolo prispôbené týmto oslavám výročia. Malo preto čiastočne aj spoločenský charakter. Hostia sa dokonca zúčastnili na zádušnej omši v Krakovskej katedrále, keďže zasadanie EuroCOP-u sa zhodou okolností konalo presne po mesiaci od poľskej leteckej tragédie v Smolensku. Najvyšší funkcionári poľského ministerstva vnútra, teda minister vnútra a policajný riaditeľ z týchto dôvodov mali iné povinnosti. Krakovské zasadanie EuroCOP-u otvoril ná-

mestník poľského policajného riaditeľa Kazimierz Szwejcowski. Hovoril o potrebe spoločného postupu v boji proti nadnárodnému zločinu, zvýraznil zastupiteľnosť Paktu stability pre spoločný priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, podporovaný EuroCOP-om a zmienil sa o ekonomických problémoch mnohých krajín Európy. V tejto súvislosti vyjadril obavu, že ak štáty únie nedodržia spoločné minimálne štandardy, Štokholmský program ostane len „budovou bez základov“.

• Čo bolo nosnou témou Krakovského stretnutia?

Jednoznačne to boli dôsledky európskej finančnej krízy na prácu polície a bezpečnosť občanov. Rokovanie však prinieslo aj personálne zmeny a delegáti prijali štyri rezolúcie: k Štokholmskému programu, k smernici EÚ o pracovnom čase, k finančnej kríze a k zastaveniu násillia proti policajtom.

• Voľba Miroslava Litvu do funkcie I. viceprezidenta EuroCOP-u je pre Odborový zväz polície v SR veľkou počtú, možno aj prekvapením...

Myslím si, že dnes si ešte málokto uvedomí, čo sa vlastne stalo, aký obrovský význam má

táto udalosť. Priamo pre účastníkov zasadania jeho voľba až takým prekvapením nebola, keďže v kuloároch sa o nej pozitívne hovorilo už na konferencii v Madride a predtým v Luxemburgu. Faktom však je, že na návrh prezidenta plénum nášho predsedu zvolilo jednotnomyseľne. Je doslova úžasné, že takýto post zaujal reprezentant malého Slovenska, krajiny, v ktorej majú policajné odbory len 20 – ročnú tradíciu. Považujem to za mimoriadne ocenenie práce predsedu Miroslava Litvu a tým aj celého nášho zväzu, pretože jedno od druhého je ťažké

lia vo všeobecnosti. Aj uplynulé týždne sme vo viacerých európskych krajinách boli svedkami brutálnych útokov voči príslušníkom policajných síl. Najmarkantnejšie sa to prejavilo pri výbuchoch sociálneho napätia v Grécku, kde policajti čelili aj útokom zápalnými fľašami. Prezident Heinz Kiefer v tejto súvislosti povedal, že mnohí policajti sa cítia frustrovaní, keď musia čeliť prejavom nenávisťi, násillia a neúcte k ich práci. Ak sa k tomu pridajú reštrikcie v rozpočtoch – ako sa v mnohých krajinách deje – vzniká situácia, kedy krajiny zápasia s ne-

• Veľa sa v Európe hovorí o rôznych pokusoch vlád a najmä podnikateľských kruhov zmäkčiť zákonník práce so zdôvodnením, že kríza si vynucuje pružné riešenie otázky dĺžky pracovného času. Ako vníma tento problém prijatá rezolúcia?

EuroCOP vzniesol k súčasnej smernici EÚ o dĺžke pracovného času závažné námietky. Podľa prezidenta Kiefera sú pravidlá tejto smernice Rady Európy z roku 1993 zastarané. Prijatá rezolúcia žiada jej prepracovanie a zdôrazňuje, že pre smernicu (v origináli Work Time Directive) musí byť prioritou bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci. „Je tu priame prepojenie medzi dlhým pracovným časom a problémami v oblasti BOZP,“ zdôraznil Kiefer na zasadaní. Rezolúcia konštatovala, že mnohé európske krajiny podkepikom protikrizových opatrení prijali veľa výnimiek, ktoré im umožňujú obchádzať generálne pravidlá. Otázka smernice k pracovnému času bola znova otvorená v marci tohto roku, keď prostredníctvom ETUC-u, čo je európska odborová centrála, bol prizvaný aj EuroCOP, aby sa na „prerobení“ smernice podieľal, resp. vyjadril svoj názor na ňu. EuroCOP preto zmienil aj názov jednej zo svojich troch subkomisií, aby sa zvýraznil hlavný „fah“ jej práce v oblasti sociálneho dialógu. Samozrejme, prijatím rezolúcií nič nekončí, práca iba začína. Rezolúcie vytyčili smerovanie a ciele.

Zhovárал sa Peter Ondera

Delegáti na jarnom zasadaní EuroCOP-u v Krakove jednotnomyseľne zvolili M. Litvu za I. viceprezidenta

oddeliť. Je to obrovský úspech a myslím si, že až s odstupom času si uvedomíme dosah tejto udalosti. V novom zložení bude vedenie EuroCOP-u fungovať až do jesene 2011, kedy nových funkcionárov zvolia delegáti kongresu ako najvyššieho orgánu EuroCOP-u.

• Čo vás osobne najviac zaujalo?

Na zasadaní delegáti privítali aj zástupcu Medzinárodnej konferencie práce (MOP, ILO), ktorý predniesol návrhy na konkrétnu spoluprácu EuroCOP-u a MOP-u. Z vystúpenia vyplynul poznatok, ktorý bol pre nás nový a pritom mimoriadne významný: ak by došlo k prípadu porušenia základných práv a slobôd nášho policajta, je možné postupovať aj iným spôsobom, ako sa to robilo doteraz. EuroCOP ako medzinárodná inštitúcia už má možnosť podať žalobu v záujme aj nášho policajta priamo na Európskom súde pre ľudské práva. Táto novota môže mať v jednotlivých prípadoch veľký význam, pretože umožní vyhnúť sa zdĺhavému súdному konaniu u nás.

• „Delegáti schválili štyri rezolúcie, prvá z nich upozorňuje na problematiku násillia voči policajtom...“

V nadväznosti na aprílovú konferenciu EuroCOP-u v Madride, ktorá sa konala pod heslom Chráňte tých, ktorí chránia vás, plénum schválilo text rezolúcie, upozorňujúcej na rozmach násillia voči policajtom a nárast celospoločenského násillia

dostatkom policajtov, s ich nepostačujúcim výcvikom a neadekvátnym vzdelávaním. V rezolúcii EuroCOP odmieta definovanie násillia proti polícii ako „job riziko“ a požaduje opatrenia na zlepšenie pracovných podmienok pre policajtov a zníženie násillia správania. Rezolúcia k Štokholmskému programu zadefinovala rámec pre krajiny EÚ v oblasti polície, trestného práva a migrácie na najbližšie štyri roky.

Zamestnanci MV SR služobným internetom šíria nepravdy Čo na to predseda OZP v SR?

• Služobné maily sa závratnou rýchlosťou plnia „zaručenou“ informáciou o zásadnej zmene zákona č.328 k 1. októbru 2010. Programovo sa cez maily šíri panika.

Mailov je neúrekom, upozorňujú ma na to zo všetkých strán. Stretol som sa zatiaľ s jediným znením mailu, ktorý niekto programovo šíri a naberá to charakter vlny. Je to úplný nezmysel a hodnotím ho ako zlomyseľnosť. Takýto materiál neexistuje ani v pracovnej ani v nijakej inej verzii a pre mňa osobne je nepochopiteľné, že naši ľudia tento nezmysel šíria ďalej svojim skupinkám. Človeku zostáva rozum stáť. Ak by sa hneď nejaký taký návrh po voľbách objavil, odbory by ho určite neprešli mlčaním, podnikli by patričné kroky už v prípravnej fáze a ja osobne by som bol zvedavý, koľkí šíritelia týchto fám by sa na našich protikroch aktívne zúčastnili a koľkí by začali tvrdiť, že nesmú prísť trebárs na míting, lebo sa boja o svoje zamestnanie. Komu prekáža normálna pracovná atmosféra? Človek si musí položiť otázku, či sú naši ľudia naozaj takí nesúdni, že nedo-

kážu zhodnotiť hodnovernosť toho mailu. Ak sa mi vidí pochybný, tak prvé, čo urobím, že ho nepošlem ďalej – ešte k tomu hromadne. Ale ak to naši ľudia robia, tak spochybujú sami seba aj vo funkciách, ktoré teraz zastávajú, pretože je otázne, či sú schopní samostatne uvažovať a uvedomovať si dôsledky svojho konania. Podieľajú sa na šírení paniky. Pre tých, čo fámam podľahnú, a neskôr sa zasa spamätajú, mám len jedinú odpoveď: odísť z Policajného zboru je možné iba raz. Šíriteľov toho mailu by som sa rád opýtal: čo vedia, čo sú schopní a ochotní urobiť, aby sa takýto katastrofický scenár nestal reálnym? Osobitné sociálne zabezpečenie pre príslušníkov ozbrojených zložiek nie je slovenská špecialita. Funguje vo veľkej väčšine európskych krajín. Jeho cieľom je zabezpečiť príslušníkom solídny sociálny štandard po skončení služby a poskytnúť zábezpeku ich rodinám v prípade, že sa príslušníkovi niečo stane. Sú tu však politické strany, ktorým je tento fakt v našich podmienkach trňom v oku. Zabrániť ich chýtkam však môže každý z nás.

Prezident PZ gen. J. Packa: „Nijaké zmeny v sociálnom systéme nepripravujeme!“

• Pán prezident, na chodbách sa šíria tzv. zaručené informácie, zasa vraj už máte podanú žiadosť do civilu...

Počúvam skoro denne, že som si dal žiadosť od civilu. Dokonca mi nedávno túto akože zaručenú informáciu priniesli príslušníci mojej vlastnej rodiny. Nie, nijakú žiadosť do civilu som si nedal a neplánujem odísť – samozrejme, ak mi moji podriadení neurobia nejaký poriadny lapsus a nevyhodia ma za to z PZ. Dokonca neplánujem ísť ani na dovolenku. Ostatne, nebol som na nej už osem rokov...

• Druhá frekventovaná téma: ako vždy pred voľbami, stále ožívajú tzv. zaručené informácie o pripravách zmien v sociálnom zabezpečení policajtov.

Vyjadrovali sme sa už nespočetnekrát, stále to nestačí. Takže znova: platový systém a systém sociálneho zabezpečenia sme konštruovali rok a pol, dlho sme prepočítavali, rozmýšľali a porovnávali – s cieľom nastaviť systémy tak, aby boli motivujúce pre policajtov a výhodné pre štát. Sociálny systém sme spustili a ukázalo sa, že funguje veľmi dobre, dokáže užiť sám seba aj so slušnou rezervou. To bol cieľ, aby nám nikto nemohol povedať, že robí na naše dôchodky. Systém sa jednoznačne osvedčil a len blázon by ničil to, čo funguje. No v zámeroch niektorých kandidujúcich politických strán sa takéto úvahy objavili... My nijaké zmeny nerobíme, nikto z našej garnitúry sa nepripravuje na zmenu sociálneho systému. A ešte raz: Nijaké zmeny v sociálnom systéme nepripravujeme!

(er)

Litva: „Odbory vždy boli, sú a budú také, aké si ich ľudia urobia.“

(Pokračovanie zo strany 1)

aj preto, že požiadavky sa neustále množia zo všetkých strán, národné zväzy majú množstvo problémov, dožadujú sa podpory od centrály. My sa zamýšľame nad tým, ako zvýšiť výkonnosť EuroCOP-u, preto sa musí zvyšovať aj výkonnosť národných odborových zväzov. Dossiaľ je ich výkonnosť veľmi rozdielna, v centrále to jasne vidíme. Istotne, svoj vplyv na výkonnosť majú podmienky, v ktorých národné zväzy pracujú, ale faktom je aj to, že najmä nové zväzy ešte neurobili všetko, čo by sa podľa nás urobilo malo a mohlo. EuroCOP združuje rôzne skúsené zväzy, z ktorých najstaršie majú už vyše storočnú tradíciu. Holandský odborový zväz policie bol napríklad založený už v roku 1887, kedy sa v našom Rakúsko-Uhorsku o pôsobení odborov v polícii ešte ani nespomínalo. A jedna z najmladších národných členských organizácií EuroCOP-u existuje len 11 rokov, zhodou okolností je to Litva a má problémy, úmerné dĺžke pôsobenia.

● **Je to náhoda, ale práve s Litovčanmi ste si dohodli pracovné stretnutie, pretože ich zaujímali naše skúsenosti.**

So zástupcami litovskej odborovej organizácie sme sa stretli tesne po rokovaní v Krakove už na Slovensku v Habovke. Podelili sme sa s našimi skúsenosťami, zisťovali sme, v ako štádiu je ich štátna legislatíva vo vzťahu k policajtom a k odborom a hľadali sme spoločné východiská pre ich ďalší postup. Toto stretnutie sme si dohodli ešte vlni, prejavili záujem o naše skúsenosti a my sme im túto možnosť ponúkli s cieľom posúdiť, v čom je naša cesta použiteľná aj pre nich. Naše poučenie: ukazuje sa, že odbory v polícii v tzv. postkomunistických krajinách si razia cestu oveľa ťažšie, ako by sa v demokratických režimoch dalo predpokladať. V skutočnosti ešte stále oveľa vyššiu organizovanosť dosahujú západné krajiny, kým policajti v krajinách východnej Európy len postupne začínajú vnímať význam, zmysel aktívnej účasti v odborovej organizácii. Zaujímavé je, že vo východných krajinách zvíťazili demokratické režimy, každý tu má demokracie plné ústa, v skutočnosti vo vzťahu k odborom v polícii majú najradšej vládu pevnej ruky. Tu nás čaká ešte veľa práce.

● **Už ako člen výkonného výboru EuroCOP-u ste nabrali množstvo skúseností. Čo vás na existencii EuroCOP-u oslovuje a čo vám prekáža? V čom ste pokročili?**

Mám také okrídlené príslovie: v mojej súkromnej firme by to vyzeralo inak a netrvalo by to tak dlho. Menej by to bolo o volených funkciách a viac o výsledkoch práce. Odbory sú však postavené na princípe voľby zo základne a tomu zodpovedá aj rýchlosť jednotlivých

zmien, pretože zmeny môžu nastať až vtedy, keď je členská základňa o tejto zmene presvedčená. V podmienkach EuroCOP-u je tento postup sťažený práve rôznorodosťou podmienok a prístupov národných zväzov, kde hľadáme spoločné riešenia na cestu vpred pri súčasnom rešpektovaní špecifik národných zväzov. Čo sa nám napríklad podarilo, to je oblasť zjednotenia v tom, aké by mali byť informačné a konzultačné práva odborov v polícii. Je to výsledok práce pracovnej skupiny, na ktorej som sa čiastočne podieľal aj ja. Výsledkom je Charta odborových práv príslušníkov polície. Druhou etapou bude uviesť chartu do života. Máme jasné smerovanie, zhodli sa na ňom všetky zväzy. Obdobne sme postúpili v oblasti BOZP, kde sa pracuje na utváraní spoločných štandardov. Tretia oblasť je takpovediac večná, a tou je oblasť rovnosti príležitostí. V týchto troch základných oblastiach sme sa za posledné tri roky pohli výraznejšie dopredu. Kľúčovou úlohou ďalšieho obdobia bude

Odkiaľ idú také obavy? (smiech). Nech sa nikto neteší...

● **Spomenuli ste, že odbory v políciách postsocialistických krajín sa presadzujú ťažšie, ako by ste čakali. Čím to je? Nie je to aj v tom, že odbory stratili za socializmu svoj pôvodný kredit? Je to určité nedôvera v odbory?**

Budem veľmi nepríjemný. Odbory vždy boli, sú a budú také, aké si ich ľudia urobia. Mnohokrát je to skôr dôvod zamestnancov, prečo byť pasívny. Poznáme to aj u nás: ľudia kritizujú, čo všetko odbory ešte neurobili, ale keď sa ich opýtame, prečo sa do práce sami nezapoja, tak povedia – a načo, veď to vybavíte aj pre nás, pre všetkých. Ja som nastúpil do odborovej činnosti vlastne už v novembri 1989. Mal som povest rebela už z predchádzajúceho obdobia, ale v nových pomeroch som čelil obvineniam, že som stará riadiaca, ergo komunistická štruktúra, ktorá sa chce pretransformovať do odborovej polohy. Svedomie som mal čis-

akí sú v zbere ľudia. Ja hovorím, že kde sú odbory slabé, tam nemôže byť vnútorne silný ani policajný zbor. A vysoká organizovanosť v odboroch je aj zrkadlom stupňa demokracie v spoločnosti.

● **Prípád Grécka otvoril aj ďalšie otázky – organizátormi protestných demonstrácií, ktoré vyústili hromadného násillia, boli odbory...**

Áno, pôsobenie odborov nie je len o kompetenciách, ale aj o spoluzodpovednosti. Ak si niekto dovolí vynechať odbory z účasti na riadení a kontrole spoločnosti či firmy, tak potom sa

Naše poučenie: ukazuje sa, že odbory v polícii v tzv. postsocialistických krajinách si razia cestu oveľa ťažšie, ako by sa v demokratických režimoch dalo predpokladať.

(M. Litva)

nemôže čudovať, že z tejto neinformovanosti vznikajú úkazy, ktoré sa nedajú napraviť. Prapríčinou bol nedostatok informácií o skutočnom stave krajiny, teda obyčajní ľudia v Grécku nepoznali ani príčiny a nepoznajú riešenia. A keď ešte videli, že niektorých skupín obyvateľstva sa kríza očividne vôbec nedotkla! Prepukol spontánny hnev, pridali sa extrémistické skupiny a už bolo zle. My sme nebudovali odborový zväz na takomto princípe. Vždy sme hovorili, a opakujem to vždy znova: nekritizuj druhého, ak nemáš lepší návrh, ako má on. Chceme hovoriť do riešení, hoci je nám jasné, že rozhodovanie je v rukách a v kompetencii riadiacich pracovníkov. Na druhej strane, takýto postoj je aj o morálke. Ak sa podieľam na nejakých rozhodnutiach, je morálne hlásiť sa k nim. Preto zdôrazňujem potrebu informovanosti už v čase prípravy riešení. Najväčšou chybou našej súčasnosti, veľmi aktuálnou aj u nás, je neexistujúca zodpovednosť zodpovedných.

● **Pristavme sa ešte pri medzinárodných aktivitách OZP. Už v minulosti sa dokázal prezentovať verejne ...**

OZP v SR nebol pasívny subjekt, ktorý by len vyplakával, aj v minulosti sme sa aktívne podieľali na riešení hlavných problémov v rezorte i v spoločnosti, na ich odhaľovaní a pomenovaní. Napríklad problém korupcie. Vnímali sme ho jasne už v začiatkoch od roku 1990. V 1995 sme zorganizovali medzinárodný seminár na tému Korupcia v spoločnosti. A v problematike násillia proti policajtom sme boli organizátormi jednej z cyklu medzinárodných konferencií v roku 2003, čiže držali sme prst na pulze a učili sme sa od vyspelejších organizácií s tradíciou. Zaoberali sme sa tiež etickým kódexom policajta na podujatiach s medzinárodnou účasťou. Policajti môžu dodržiavať etický kódex v prostredí, ktoré je samo etické. A nám dosiaľ chýba etický kódex polície.

Všetky tieto prvky či pojmy, ktoré som spomínal, sú pritom vzájomne prepojené. Napríklad nešťastím pre uplatňovanie etického kódexu je korupcia. A za jednu z foriem korupcie je tzv. politická korupcia. A jej súčasťou je potom vnútorná korupcia v policajných zboroch... Ak niekto nevie, ako sa to od roku 1990 prejavuje, tak napríklad tým, ako sú vyberaní ľudia do funkcií. Je to jedna zo zásadných vecí, ktorú chcú odbory zmeniť. Tým vlastne hovorím o porušovaní kariérneho postupu rôznymi vplyvmi a tlakmi. Liek je pritom jednoduchý: transparentnosť výberových konaní a kariérny postup. Najviditeľnejšie prejavy z predchádzajúcich rokov sa vari už podarilo eliminovať, alebo sa dejú latentnejšie. No stále nemôžem povedať, že by som bol spokojný. Prvým krokom, čo sa nám podarilo, bolo schválenie kariérneho postupu a fakt, že začal fungovať kontrolný mechanizmus zo strany odborov. To je príklad účasti odborov na kontrole a riadení. Myslíme si, že tou pravou, skutočnou motiváciou pre osobný kariérny rast by nemali byť len peniaze. Skúsenosť však učí, že tento druh motivácie zaberá najviac a budeme pracovať na tom, aby mzdová sústava motivovala kariérny postup výraznejšie – ale za podstatne sprísneného mechanizmu výberu.

● **Pán predsedá, stále mi ubiehate z témy. Témou ste vy ako I. viceprezident EuroCOP-u...**

Tento rozhovor by mal byť najmä o tom, kam kráčajú naše odbory a kam kráča EuroCOP. Nie je to o mne, o osobe, pretože každá osoba je tu len na chvíľu.

● **Tak dobre. Sme na prahu volieb. Čo pre Odborový zväz polície v SR voľby znamenajú?**

Ako odborový zväz máme pred sebou množstvo úloh, ktoré sú v rozpracovaní a musíme ich dokončiť. Hoci vlastne úlohy nikdy nekončia, lebo neustále prichádzajú nové, všetko sa vyvíja. V uplynulom štvorročnom období sme výrazne pokročili a bol by som veľmi rád, keby takáto kvalitná spolupráca medzi zamestnávateľom a odborom pokračovala aj po voľbách.

● **Ľudí najviac zaujíma volebný osud 328-čky...**

Chcem požiadať všetkých našich členov a ich rodinných príslušníkov, aby si dôkladne preštudovali volebné programy kandidujúcich strán a to, čo ich presvedčí, v čom vidia budúcnosť, nech podporia svojimi hlasmi vo voľbách. Bolo by neférové, keby túto svoju možnosť nevyužili naplno, a potom by chceli od odborov zázraky. Odbory budú fungovať aj ďalej v podmienkach, aké budú dané a budú sa snažiť urobiť maximum. Čo však naši členovia môžu urobiť sami, to je zúčastniť sa na voľbách.

Zhovárал sa Peter Ondera
Snímky autor

rozvinutie sociálneho dialógu v jeho plnej šírke na európskej úrovni.

● **Európska únia so svojimi ústrednými orgánmi je kolos. Môže byť relatívne malíčkový EuroCOP dôstojným partnerom v sociálnom dialógu?**

Samozrejme, že spolupracujeme aj s EOK. Je to o hľadaní ciest, spôsobov vyjednávania, kompromisov. Čiže musíme najprv jasne vedieť, čo chceme. Túto jednotu sme už získali. Dlhším obdobím bude presadzovanie našich predstáv. Čo sa mi na EuroCOP-e veľmi páči, že dokáže s malým počtom

V súčasnosti hľadáme odpovede na otázky, akých partnerov a aké postavenie budú mať odbory v polícii v rámci zjednotenej Európy.

(M. Litva)

ľudí fungovať veľmi aktívne a efektívne. Je to však veľká záťaž a musíme ju trochu rozložiť medzi viac ľudí. V tomto smere bude potrebné upraviť vnútorný chod inštitúcie.

● **Nezanedbáte svoju materskú organizáciu? Budete mať čas na vnútrozväzovú činnosť?**

té, možno čistejšie, ako tí, čo sa potom cítili ako osvietení. Žil som v dobe, v akej sme žili všetci. Povedal som si, že by som nemal stáť bokom, ale niečo pre ľudí urobiť – aspoň na rok, dva, kým sa ľudia prestanú báť. Som tu dvadsať rokov a stále sa stretávam s ľuďmi, ktorí sa boja. Sú to ľudia, ktorí by mali uplatňovať právo na iných, no nevedia ho uplatniť ani sami na seba. To by sa malo, musí sa to zmeniť. Stále však platí – odbory budú také, aké si ich zamestnanci urobia. Kto nevstúpi do odborov, kto nemá záujem aktívne sa zapojiť, prispieť, tak nemá morálne právo kritizovať odbory, môže však využívať to, čo odbory vybojujú. Ciele sú definované jednotne v celej Európe. Ale dĺžka tejto cesty k vytýčeným cieľom je rozdielna podľa výkonnosti ľudí, ktorí odborovú politiku realizujú. Odbory nie sú výberová, ani elitná organizácia, je to vec dobrovoľnosti, zmyslu pre solidaritu, schopnosti obetovať niečo v prospech kolektívu. Je to schopnosť myslieť aj na iných, nie len na seba. A dá sa povedať, že percento organizovanosti v odboroch je zrkadlom celého policajného zboru, legislatívy, podmienok. Percento organizovanosti hovorí o tom,

Diskutujeme o problémoch s prijímacím Mladým policajtom najviac chýbajú praktické návyky

V aprílovom čísle POLÍCIE sme sa venovali sťažnosti troch študentov SOŠ PZ v Devínskej Novej Vsi, ktorí museli odísť z PZ pre nezvládnutie skúšok už po mesiaci štúdia. Prípád vyvolal polemiku o tom, či bol takýto razantný krok školy správny, alebo nie, zároveň však otvoril celý rad problémov, spojených so systémom výberu a prípravy mladých policajtov. V redakčnej besede na tieto témy sa 6. mája stretli: Ing. Ondrej Varačka, generálny riaditeľ sekcie riadenia ľudských zdrojov MV SR, plk. JUDr. Ján Nociar, riaditeľ odboru riadenia služobného pomeru tejto sekcie, mjr. JUDr. Rastislav Hajko, PhD., riaditeľ Centra vzdelávania a psychológie SRLZ a plk. JUDr. Ján Štark, riaditeľ SOŠ PZ v Devínskej Novej Vsi. Odborový zväz polície v SR zastupoval jeho predseda Miroslav Litva, za redakciu POLÍCIA besedu viedol Peter Ondera.

Redakcia: Vráťme sa k prípadu du troch prepustených mladých policajtov. Urobiť takýto krok už po jednom mesiaci štúdia sa mi vidí veľmi kruté, poslucháči navyše nedostali časový priestor pripraviť sa na opravné skúšky. Kritika teda nesmerovala k tomu, čo škola urobila, ale najmä k forme, akou to urobila.

J. Štark: Neboli to opravné skúšky, v rámci riadnych skúšok sme im dali možnosť naviac. Šesť mesiacov na prípravu mladých policajtov je veľmi krátky čas, poslucháči preto prechádzajú skúškami vlastne štyrikrát, prvýkrát už po mesiaci. S celým mechanizmom boli študenti riadne oboznámení a potvrdili to vlastnoručným podpisom. Osnovy základnej policajnej prípravy v roku 2007 schválil policajný prezident a generálny riaditeľ sekcie riadenia ľudských zdrojov, výhrady nemali ani odbory. V duchu týchto osnov sme im teda dali ďalšiu šancu s tým, že keď uspejú, nemusia požiadať o opravnú skúšku v v intenciách výnosu 73/2008. Tí štyria však nezvládali ani základné veci, nevenovali sa dostatočne štúdiu, takých ľudí je zbytočné nechávať v Policajnom zbore. Poslucháči pri vykonávaní praktických činností nepreukázali, že si osvojili a získali základné vedomosti, návyky, zručnosti primerané systematickej mesačnej príprave na škole a taktiež nepreukázali, že ich osobnostné vlastnosti a predpoklady budú prínosom pre službu v PZ. Celkovo bolo preskúšaných 136 policajtov, opakovaného preskúšania sa zúčastnilo 14 policajtov. Stupňom vyhovelo bolo hodnotených 132 policajtov a stupňom nevyhovelo štyria vyššie uvedení policajti. Nevidím v tom žiadnu drámu, je zbytočné ponechávať na škole poslucháčov, ktorí zjavne nemajú predpoklady.

R. Hajko: To podstatné už povedal pán riaditeľ Štark, ja len dodám, že išlo o predmet Základy policajnej služby, ktorý je vstupným vzdelávacím modulom a je v zmysle štátneho vzdelávacieho programu tzv. vybraným predmetom. Jeho úspešné absolvovanie je nevyhnutnou podmienkou pre ďalšie pokračovanie v štúdiu. V rámci vybraných vyučovacích predmetov sa prospech poslucháča hodnotí stupňom „vyhovelo – nevyhovelo“.

V spomínanom prípade išlo o preverenie vedomostí počas klasifikačného obdobia, teda počas prvého mesiaca. Kritériá boli pre všetkých rovnaké, uvedení poslucháči určené kritériá nespĺnili.

M. Litva: My nemáme výhru-

dy k nárokom na študentov počas prípravy. Išlo nám o vznik škôd pre rezort z takéhoto postupu. Myslím si, že sa môžeme z tohto prípadu poučiť. Z jednej strany kvitujeme tlak školy na prax, z druhej strany prípad otvoril napríklad aj otázku, či je výber záujemcov o štúdium, teda aj o povolanie policajta, dostatočne náročný.

J. Štark: Za jeden z problémov považujem vekovú hranicu. Tí mladí poslucháči napohľad vyzerajú ako chlapi, mentálne sú to však ešte deti. Veľmi by som sa prihovárал za zvýšenie vekovej hranice pre prijatie do PZ na 25 rokov. Je na to viacero dôvodov, mentálne by medzi nimi vyzreli, prešli by nejakými zamestnaniami, získali pohľad na život a mohli by sa oveľa zodpovednejšie rozhodnúť, či si chcú vybrať profesiu policajta ako celoživotné povolanie. Časť dnešných poslucháčov je mentálne ešte pri mamičke.

Redakcia: Záujem o vstup do PZ je veľmi vysoký. Dalo by sa teda predpokladať, že policajti sa stanú naozaj len tí najlepší.

J. Nociar: Prijímacie konanie v súčasnosti je problém. Hoci do Policajného zboru sa napokon dostane len trebárs každý desiaty uchádzač, neznamená, že sú to tí najlepší z mladej generácie. Musíme sa bližšie pozrieť, kto sa nám hlási. Keby ste videli niektoré prijímacie konania, mnohokrát je to šok, ako je možné, že maturitu získali mladí ľudia, ktorí nie sú schopní normálne sa vyjadrovať, komunikovať. Čítať ich slohové práce... to je niekedy na

úrovni tretej triedy základnej školy, nehovoriac o pravopise. V tomto je základný problém. Nehľadajme teda len spôsob, ako skvalitniť, trebárs sprísniť prijímacie konanie, ale hľadajme spôsob, ako vzbudiť záujem naozaj tých najlepších a keď ich prijímame, hľadajme spôsob, ako z nich urobiť kvalitných policajtov. V súčasnosti vyberáme z toho, čo sa nám prihlási. A to často kvalita nie je.

O. Varačka: Myslím si, že je to práve riaditeľ školy, ktorý má zodpovednosť za kvalitu poslucháčov, ktorí štúdium absolvujú. Bolo by teda chybou spochybňovať toto jeho právo. Pán Štark je človek z praxe, je riaditeľom školy, takže som presvedčený, že dokáže posúdiť, či sa daný človek hodí na prácu policajta, alebo nie. V žiadnom prípade nechcem spochybňovať rozhodnutie školy o tom, či poslucháčov vylúčiť, alebo nie. Voláme po sprísnení kritérií pri výbere a príprave mladých policajtov. Z tohto pohľadu som spokojný s tým, že dostať sa do školy neznamená automaticky stať sa policajtom. Samozrejme, na druhej strane je našou úlohou zabezpečiť to, aby sa do škôl dostávali len tí najlepší z tých, ktorí o prácu v Policajnom zbore prejavujú záujem. Čo asi momentálne nie celkom platí...

Redakcia: Z prípravy mladých policajtov je už chronický problém. Školy si sťažujú na nekvalitu prijatých uchádzačov, útvary zasa na to, že ich školy nedokážu pripraviť, že tí mladí ľudia veľa nevedia... Tak sme zasa štúdium predĺžili na osem mesiacov...

R. Hajko: Otázka prípravy novoprijatých policajtov má viac rovin. Jednou z nich je už spomenutá otázka výberu policajtov z uchádzačov, ktorí majú záujem o prácu v PZ. Cieľom je vybrať tých najlepších. Skutočnosť, že niekto prejde úspešne výberovým konaním však ešte nezaručuje, že z neho bude dobrý policajt. Základná vojenská služba absentuje, niektorí mladí chlapi majú problém podriaďovať sa rozkazom nadriadených, nemajú vzťah k uniforme, až na škole zistia, čo práca v PZ predstavuje, presnejšie, čo všetko ich čaká. Ďalšou rovinou je dĺžka štúdia. My (centrum vzdelávania a psychológie) sme považovali za problém skrátenie prípravy policajtov z 12 na 6 mesiacov. V nosných predmetoch (poriadková služba, dopravná služba, právo a pod.) napríklad zostal rozsah hodín zachovaný, skrátli sa ale celkový čas, za ktorý sa mali poslucháči – novoprijatí policajti pripraviť na svoje náročné povolanie. Nadobudnutie zručností a návykov z vykonávania základných policajných činností sa ale nedá urýchliť. Ak máte na prípravu 12 mesiacov, čas sa s kráti na 6 mesiacov, musí sa to niekde zákonite odzrkadliť. Preto zo školy vychádzali absolventi, ktorí teoreticky problematiku ovládali, ale v niektorých praktických

zručnostiach mali väčšie či menšie problémy. V rámci kontaktu s výkonnými útvarmi, napr. na seminároch Prax škole – škola praxi, ktorý školy pravidelne organizujú, sa riaditelia z útvarov pýtali, prečo sa počas štúdia nereali- zuje odborná prax poslucháčov. Podľa nich im prax chýba. Aj to bol jeden z dôvodov, pre ktorý sme do štátneho vzdelávacieho programu navrhli štúdium predĺžiť o 2 mesiace odbornej praxe, teda celkovo na 8 mesiacov. Štátny vzdelávací program bol schválený s platnosťou od 1. 2. 2010. Poslucháči, ktorí nastúpili na štúdium 12. 4. 2010, by už teda odbornú prax absolvovali mali.

M. Litva: Dostávam veľa pónos na neprijatie do PZ. Po podaní žiadosti sa dozvedia, že nemôžu byť prijatí pre nedostatok miesta, tým pádom sa s nimi ani nerobí prijímacie konanie, pritom možno v niektorom inom kraji by boli potrební. Možno nám tak unikajú aj kvalitní záujemcovia. Hovorím teda o systéme prijímania. Zdá sa, že je tu veľa subjektivismu.

J. Nociar: Budúci týždeň má -

me poradu s personalistami, rozoberieme si tieto problémy. My ako metodický orgán sa usilujeme o to, aby sa vstupné pohovory robili so všetkými uchádzačmi, ale zasa sa stretávame s opačným problémom: príde uchádzač, pohovoriam s ním, potom dostane oznámenie, že nebude prijatý a pýta sa, načo ste ma sem volali z druhého konca republiky, keď aj tak beriete len ľudí zblízka. Je to do istej miery pravda, napríklad Bratislava už berie len ľudí, ktorí majú trvalé bydlisko v tomto kraji. Čiže objektívne nám takto naozaj môžu uniknúť aj kvalitní uchádzači len preto, že hneď v prvom kole nespĺnia niektoré formálne hľadiská a ďalej sa s nimi už nepracuje. Prijímacie konanie sa v súčasnosti robí na dvanástich, alebo štrnástich miestach, my ich len metodicky usmerňujeme.

M. Litva: V zmysle platnej kolektívnej zmluvy máme možnosť zblízka sa oboznámiť so situáciou pri posudzovaní žiadostí o výnimky z kariérneho postupu. Mám vážne pochybnosti o optimálnosti výberu do PZ. Pýtam sa, či naozaj vieme účinne odfiltrovať rôzne bočné vplyvy z prostredia, v ktorom títo ľudia žijú a v ktorom pôsobia ten – ktorý útvary.

Redakcia: V tomto čísle POLÍCIE publikujeme názor jedného človeka, ktorý to vyjadril ove-

ľa lapidárnejšie. Nemusí s ním človek súhlasiť, nemusí mať vo všetkom pravdu, len to ukazuje, že takéto názory a signály sú.

J. Štark: Keď som bol krajský riaditeľ, pri pohovoroch musel byť okrem personalistu aj príslušný riaditeľ služby, do ktorej mal uchádzač ísť. Pýtali sme sa ho, akú má motiváciu, čo ho viedlo k rozhodnutiu prihlásiť sa. Mnohí povedali otvorene – nemám inú robotu, tak to skúšam. Riešia teda svoju ekonomickú situáciu. Lenže policajná práca, to chce v prvom rade srdiečko. Aj preto sa prihovárám za vyššiu vekovú hranicu.

M. Litva: Vráťme sa k tým prvým krokom. Školy sú kritizované za to, čo z nich vychádza, školy sa zasa bránia, že musia robiť s tým, čo dostanú. Pritom časť prijímacieho konania absolvujú priamo na škole – mám na mysli slovenčinu a telesnú prípravu.

R. Hajko: To je pravda, časť prijímacieho konania absolvujú uchádzači na školách, ale školy o kritériách na preverenie ovládania štátneho jazyka a previerky fyzickej zdatnosti uchádzačov o prijatie do služobného pomeru nerozhodujú. Kvôli priestorovým a personálnym kapacitám sú miestom, kde táto časť prijímacieho konania prebieha. Ďalším z dôvodov je zobjektívizovanie priebehu prijímacieho konania, v minulosti sa robili previerky z telesnej prípravy a slovenského jazyka na útvaroch. Bola požiadavka, aby sa robili mimo miesta budúceho zaradenia uchádzača.

Redakcia: Máme tiež signály o rozdielnosti výšky nárokov, ktoré sa kladú v jednotlivých regiónoch. Vo všeobecnosti: nízka úroveň znalosti slovenčiny a často slabá fyzická zdatnosť. Problém je aj s dievčatami, dosť sa o tom v poslednom čase diskutuje...

O. Varačka: Keď človek číta niektoré diktáty, alebo slohové práce uchádzačov, niekedy fakt žasne, ako dokázali títo ľudia urobiť maturitu... Ale to sa už skôr bavíme všeobecne o úrovni spoločnosti a školstva ako takého...

M. Litva: Myslím si, že je to úloha pre naše centrum vzdelávania vyslať tieto signály smerom k ministerstvu školstva, pretože súčasný stav dáva nelichotivý obraz o stave vzdelanosti, resp. o kvalite nášho školstva, o stave spoločnosti. Vo všeobecnosti sa vývoj uberá zlým smerom, produkujeme viac vysokoškolsky vzdelaných ako vyučených, kvalita je vo všeobecnosti nízka, pomaly máme univerzitu v každom okresnom meste. Urobili sme si to sami, lebo sme školám otvorili finančný stimul, aby prijímali čo najväčší počet žiakov. Potom sa čudujeme, aká je štruktúra a aká kvalita. A ešte sa tvárime, že je všetko v poriadku. Nie je.

R. Hajko: S názorom o kvalite absolventov civilných stredných škôl súhlasím, je to v podstate všeobecne známe. Úlohou

konaním a naším základným školstvom

centra vzdelávania a psychológie však nie je iniciovať zmeny v systéme civilného školstva. Signály samozrejme dávať môžeme. Je však otázne, s akým výsledkom. Cieľom prijímacieho konania je predsa vybrať z uchádzačov o prijatie do služobného pomeru ľudí, akých potrebujeme a ktorí sú najvhodnejší z uchádzačov. A v súčasnosti je z čoho vyberať, záujem o prácu v PZ je enormný. Takže úsilie skôr treba smerovať k tomu, akých ľudí si vyberieme a ako ich na prácu v PZ pripravíme.

J. Nociar: Takisto vidím ako vážny problém telesnú kondíciu uchádzačov. Dosiahnutých 60 bodov som tuším ani nevidel, z každej behu možno dvaja majú 50 bodov. Niektorí majú výkonnosť mojej chromej babky. Vo všeobecnosti – telesná pripravenosť našej mladej generácie klesá.

Redakcia: Dievčatá sú na to spravidla ešte horšie, ako chlapci...

M. Litva: To je ďalší problém, s ktorým sa stretávam aj v zahraničí. Hovoríme o rovnosti príležitostí, ale na dievčatá kladie nižšie nároky, hoci plat majú rovnaký. Je to správne? Najvyšší podiel žien v polícii majú Švédci, až 38 percent. Keď som sa to dozvedel, bol som v šoku, ako to môže fungovať. Lenže tam žiadne rozdiel medzi mužmi a ženami ani v polícii nerobia. My žijeme v tradíciách. Zmeňme to, nerobí to dobrotu v útvaroch. Je našou úlohou zvyšovať podiel žien, ale malo by sa to diať za rovnakých podmienok. Ženy sú aj v našom zákone nadštandardne ošetrované.

Redakcia: Viete, akú búrku týmito slovami vyvoláte?

M. Litva: To je možné, no chcem len rovnocenný, spravodlivý vzťah v rovnosti príležitostí.

Redakcia: Poďme znova k základnej otázke: pomôže, ak zvýšime náročnosť kritérií v prijímacom konaní?

J. Štark: Myslím si, že uchá-

dzači ani nemajú problém s teóriou, ako s jej praktickým uplatnením. Preto kladieme taký dôraz na prax, učíme teóriu cez prax, časový priestor na škole však veľmi nie je. Taktiež kladem pri prijímaní pedagógov na našu školu dôraz na to, aby boli z praxe a tak vedeli poslucháčom profesionálne nielen teoreticky ale aj prakticky ukázať činnosti, s ktorými v praxi budú stretávať.

M. Litva: Súhlasím, mladým ľuďom chýba vojenčina, chyby vo výchove robia civilné školy, ale aj rodina. Poslucháči musia byť prakticky oveľa lepšie pripravení. Východisko vidím v zriade-

ní stálych poriadkových jednotiek, ako pokračovaní prípravy policajtov po absolvovaní školy. O jednotkách sa už tretí rok hovorí, ale nevidieť výsledok. Košice už majú aspoň priestory, Bratislava stále ešte nie. V týchto jednotkách by mali policajti dostať maximálnu záťaž v rámci skúšobnej doby. My ako odbory sme presadzovali režim blízky režimu na základnej vojenskej službe.

R. Hajko: Pokiaľ viem, s

myšlienkou stálej poriadkovej jednotky (SPJ) prišlo Prezídium PZ. Centrum vzdelávania a psychológie myšlienku a filozofiu SPJ podporuje a myslíme si, že pre vzdelávanie a prípravu policajtov by bola prínosom. Najmä, ak budú v rámci pôsobenia v tejto jednotke policajti zaradení aj na základné útvary ako posilnenie priameho výkonu služby. Teda nie len nácvik poriadkových jednotiek (resp. zákrokov pod jednotným velením) ale aj oboznámenie sa s hliadkovou službou, kontaktom s občanom, služobnými zákrokmi atď... Privítali by to aj riaditelia útvarov a verím, že i samotní policajti. V rámci zaradenia v jednotke by sa pripravili aj na plnenie úloh základných útvarov, teda na to, čo bude väčšina z nich po absolvovaní pobytu v jednotke vykonávať.

Redakcia: V poriadku, skúsime sa opýtať pána prezidenta.

J. Štark: Je to zložitejšie aj z pohľadu zákona, ústavy, ale keď sa chce, tak sa všetko dá riešiť. Je to predsa záujem nás všetkých, aby sme mali kvalitne vyškolených a prakticky pripravených príslušníkov PZ.

M. Litva: Ak to môže fungovať v iných krajinách Únie, prečo by to nemalo fungovať u nás?

J. Nociar: Bolo by vhodné zmeniť zákon o štátnej službe. Máme čiastočný priestor skvalitniť výber do PZ, ale nie je veľký, pretože je obmedzený kvalitou toho, čo sa hlási. Neostáva teda iné, len skvalitňovať naše školstvo.

R. Hajko: Otázka prípravy a vzdelávania policajtov je oblasť, na ktorú má vplyv viacero faktorov. Samozrejme, zlepšovať je čo, nemôžeme sa tváriť, že sme so všetkým spokojní. Zo strany základných útvarov máme signály o konkrétnych nedostatkoch, ktoré absolventi našich škôl majú. Spomeniem napríklad problémy pri vypisovaní pokutových blokov, spracovaní tlačív, písomností, úradných záznamov, pri realizácii výsluchov a pod. Snažíme sa však robiť maximum pre to, aby sme tieto nedostatky eliminovali. Chcel by som však povedať, že pre nás, teda pre centrum vzdelávania i pre školy

je dôležité, aby boli nedostatky u absolventov – alebo vo vzdelávaní všeobecne – pomenované. Ak nevieme, čo je zlé, nemôžeme to zlepšovať. Preto sme vďační za každý názor či konštruktívnu kritiku od ľudí, ktorí s čerstvými absolventmi našich škôl prichádzajú do kontaktu. Mám na mysli najmä riaditeľov a zástupcov, prípadne iných funkcionárov základných útvarov.

O. Varačka: Základný problém teda je, ako dosiahnuť, aby sa k nám hlásili kvalitnejší mladí ľudia, prípadne, ako som už spomínal, či sa skutočne dostávajú do školy tí najlepší z uchádzačov.

M. Litva: Časti mladých ľudí prekáža nie najlepšia povest Policajného zboru. A to ich odrádza. Ale s menej kvalitnými ľuďmi neurobíme kvalitný Policajný zbor. Je to začarovaný kruh.

J. Nociar: Ak by sme veľmi sprísnilí prijímacie kritériá, dostaneme sa do stavu, že ohrozíme naplnenosť tabuliek.

M. Litva: Otvorili by sme širšiu otázku, koľko nám vlastne treba policajtov. Ak to porovnáme so zahraničím, vyjdú nám znepokojujúce súvislosti. Ale to je širší problém, radšej ho tu ani neotvorím.

J. Štark: Opäť vravím – sústreďme sa na naše školstvo, začneme tam, kde je to najdostupnejšie. Dlhodobu ho rezort zanedbával najmä po materiálnej stránke, kde školy nemajú také technické vybavenie, aké sa používa v súčasnosti v praxi, a teda nie je možné dostatočne prakticky ukázať a pracovať s týmito prostriedkami. Viem však, že značne tomu bráni daná ekonomická situácia.

J. Nociar: Vstupný modul v škole má slúžiť na to, aby uchádzačov vyseletoval. Aby sme nerobili s neschopnými, radšej ich včas pošleme domov. Nič nie je horšie, ako poslať do útvarov nekvalitu.

M. Litva: Mám pocit, že školy sú v procese samoriadenia. Medzi jednotlivými školami sú dosť výrazné rozdiely. Máme tu zástupcu rezortu, ktorý riadi stredné školy, nech sa vyjadrí. Uzatvoríme to: odstránime subjektívizmus z výberového konania, a to dokonca aj pri psychotestoch. Mohol by som uviesť konkrétne prípady, že to nie je vždy v poriadku. Druhý okruh: psychotesty samy osebe veľa neukážu, mali sme dokonca prípady, že uchádzačka u jedného psychológa uspela, u druhého nie. Preto som aj za možnosť kontrolných psychotestov.

R. Hajko: Nemyslím si, že by sa školy samoriadili. Do určitej miery však samostatne konajú, sú samostatné právne subjekty. Rozdiely medzi školami budú do určitej miery vždy, no my ich nevnímame ako výrazné. Do škôl prichádzajú poslucháči rôznej kvality a úrovne, preto rozdiely v absolventoch, výraznejšie, či menej výrazné, budú vždy. Zákonná úprava je pre všetky školy rovnaká. Je tu výnos č. 73/2008 o policajných stredných odborných školách, klasifikačný poriadok a množstvo

ostatných predpisov, ktoré jasne určujú pravidlá. A my ako centrum vzdelávania a psychológie dodržiavanie týchto pravidiel kontrolujeme. Pravidelne sa robia kontroly na školách, sledujeme a kontrolujeme vyučovací proces, priebeh maturitných skúšok a pod. V prípade odlišného konania zo strany škôl školy usmerňujeme, aby bol postup jednotný. Ak však signály o výrazných rozdieloch predsa len sú, budeme sa tým zaoberať a prijímeme potrebné opatrenia. Čo sa týka psychotestov, kontrolné psychotesty sa realizujú v podobe opakovaných psychotestov uchádzačov, keď nadriadený aj napriek tomu, že uchádzač na psychotestoch neuspel, žiada, aby bol opakovane vyšetrený. Vtedy sa vyžiada prvotné vyšetrenie psychológa na útvare a kontrolné vyšetrenie sa môže realizovať. Z kapacitných možností však nemôžeme vykonávať spomenuté kontrolné vyšetrenia vo väčšom počte tak ako by to bolo potrebné.

Redakcia: Riaditelia škôl uni-sono hovoria, že mladí ľudia majú veľký problém komunikovať. Túto schopnosť, predpoklad, by mal overiť už vstupný pohovor, psychotesty to neodhalia.

M. Litva: Budeme školy podporovať v tom, aby boli na žiakov rovnako nároční v príprave, a aby ich do útvarov posielali približne rovnako pripravených. Sme za to, aby sa minimalizoval vstup nekvalitných poslucháčov do školy, pretože to spôsobuje škody rezortu.

R. Hajko: Stav civilných stredných škôl začína byť naozaj vypuklý problém, my stojíme často pred dilemou, ako dostať kvalitu z nekvality. Naše školy majú rovnako nastavené parametre. Ak je kvalita výstupu z Pezinka a z Košíc rozdielna, potom je to asi aj o kvalite vstupov. Úlohou škôl je dostať z poslucháčov maximum. Tu by som chcel podakovať vedeniu našich škôl, ich pedagógom, i všetkým, ktorí sa na vzdelávaní a príprave policajtov podieľajú. Všetci vynakladajú veľké úsilie, aby policajti, ktorí zo škôl odídu, boli kvalitne pripravení. Počas takej relatívne krátkej doby pripraví z v podstate občana – laika, ktorý nevie o práci polície absolútne nič, odborne a profesionálne pripraveného policajta, ktorý niekoľko dní po úspešnom ukončení štúdia plní náročné úlohy obvodného oddelenia PZ, je niekedy doslova umenie. Každého, kto kritizuje úroveň absolventov škôl alebo vzdelávanie na SOŠ PZ všeobecne, si dovoľím pozvať do niektorej z našich škôl. Či už na priebeh prijímacieho konania, každodennú výučbu, maturitné skúšky a pod.. Môžeme sa stretnúť s vedením škôl, s pedagógmi, i so samotnými poslucháčmi.

M. Litva: Požadujeme, aby boli jednotné pravidlá, jednotná prax. Súhlasím s tým, že prichádza rôzna kvalita, ale vychádzať by mali ľudia, ktorí spĺňajú určitý štandard. Ostatní by mali odpadnúť.

Redakcia: Urobme teda závery.

M. Litva: V prvom rade centralizovať prijímacie konanie, aby sa vyrovnali kritériá a skvalitniť tak vstupy do škôl.

J. Nociar: Mal by sa centralizovať aj obsah, aby v praxi neboli rozdiely v hodnotení splnenia jednotlivých kritérií.

O. Varačka: Súhlasím s centralizáciou prijímacieho konania. Myslím si však, že všetci uchádzači by mali šancu preukázať svoje predpoklady, aby sa o nich nerozhodovalo spoza stola.

J. Nociar: Vôbec by to nebolo jednoduché priestorovo, materiálne, ani finančne, je otázne, koľko ľudí navyiac by sme na to potrebovali. Preto sa prijímacie konanie robí postupne. Kto napríklad neurobí slovenčinu, už nejde na psychotesty.

O. Varačka: To je pravda, ale

nie je náročnejšie, zložitejšie a v konečnom dôsledku aj drahšie prijímať do Policajného zboru ľudí, ktorí na to jednoducho nemajú? Stálo by za úvahu inak nastaviť psychotesty? Aby naozaj širšie otvorili možnosti uchádzača prejaví sa? S každým treba hovoriť aspoň vo forme vstupného rozhovoru, až potom ich pustí alebo nepustí ďalej. A zrejme už tento vstupný rozhovor by mal prebiehať podľa určitých vopred daných pravidiel a princípov, na vypracovaní ktorých sa pokojne môžu podieľať aj psychológovia.

M. Litva: Prijímacie konanie musí byť prvým filtrom, druhým potom škola. Na škole v Devínskej Novej Vsi to začalo fungovať, ale nefunguje to všade rovnako.

R. Hajko: Filtre sú nastavené rovnako, rozdiely možno sú v počte poslucháčov, ktorí sú takpovediac „vyrazení“ po prvom kole, teda po vstupnom vzdelávacom module. Našou úlohou aj do budúca bude, aby parametre, ktoré sú nastavené, boli aj rovnako prísne, ale samozrejme objektívne, dodržiavané. To, že v jednej škole po prvom mesiaci musí odísť 10 poslucháčov, ešte neznamená, že presne toľko ich odíde aj v ostatných školách.

M. Litva: Tretím filtrom by mali byť stále poriadkové jednotky. To, že nie sú, pociťujem ako chýbajúcu časť vzdelávania.

J. Nociar: Veľmi by sme privítali, keby sa tieto jednotky zriadili, pretože by to bol ďalší stupeň vzdelávania a výchovy mladých policajtov, a tým by sa zvýšila kvalita mladých policajtov, prichádzajúcich na základné útvary.

Besedu spracoval
Peter Ondera
Snímky autor

Kedy budú fungovať stále poriadkové jednotky? Problém bol s priestormi, teraz chýbajú peniaze

Požiadavka na zriadenie stálych poriadkových jednotiek odznela v našej redakčnej besede z úst minister-ských úradníkov. Adresátom bolo Prezídium PZ. Preto sa redakcia POLÍCIA obrátila priamo na prezidenta PZ gen. Jána Packu a položila mu k problematike vzdelá-vania niekoľko otázok.

• **Ministerstvo vnútra riadi rezortné školstvo, Policajný zbor je „odberateľ“. Ale v prípade zriadenia stálych poriadkových jednotiek vraj ide najmä o úlohu Prezídia PZ. Váš pohľad?**

Som zástancom názoru, že policajné školstvo by malo patriť pod políciu. Vyplýva to z logiky. Veľmi rád ponesiem zodpovednosť, veď to robíme pre policajtov. Pre budúcnosť by sa určite dal postaviť vzdelávací systém tak, aby za základné i dôstojnícke policajné vzdelanie vrátane špecializačných kurzov zodpovedalo prezídium, nie ministerstvo, a aby sme podľa potrieb praxe utvárali aj systém celoživotného vzdelávania policajtov. Donedávna to v podstate fungovalo tak, že radový policajt vydržal vlastne celý život so základným, resp. dôstojníckym vzdelaním, hoci prechádzal z

jednej zložky do druhej, ale nijaké ďalšie špecializované vzdelanie nepotreboval. Učil sa sám, alebo ho učili druhí, každý, kto čo vedel, alebo kto čo chcel. To určite nebolo dobre. Preto sme zaviedli skrátené základné vzdelanie a potom špecializačné kurzy, aby bolo jasné, že keď niekto prejde trebárs z poriadkovej na dopravnú políciu alebo kriminálku, musí absolvovať kurz. Túto časť máme v podstate za sebou, prax nám však stále chýba priamo v základnej príprave. Preto hovoríme o potrebe zriadenia stálych poriadkových jednotiek.

• **Vráťme sa na začiatok, ku kvalite výberového konania. Všetličo sa v ňom menilo, aj kritériá, raz sa sprísňovalo, potom zasa latka náročnosti klesala, hore – dole. Výsledok stále nezodpovedá, hovoria ľudia z praxe.**

Máte pravdu, že s výberovým konaním a s našim školstvom je tu problém dlhé roky, hoci sa systém už mnohokrát menil. Stále bolo a je počuť ponosy na nekvalitu, ktorá prechádza výberovým konaním do škôl, a potom sa na produkty škôl zasa sťažujú útvary. Ja to vidím ako spojené nádoby. Keď vyberiem aj neschopných a pošlem ich ďalej, komu mám nadávať? Školám? A útvary škôl? Vyberať sa musí z toho, čo sa prihlási. Platové podmienky a perspektíva trvalého zamestnania policajnú profesiu výrazne

zatraktívnila. Faktom však je, že väčšinu uchádzačov o vstup do PZ zatiaľ viac motivuje hmotná stránka veci a sociálna istota, profesia policajta sa však ešte nestala spoločensky jednoznačne prestížnou záležitosťou. Otázka nastavenia kritérií pri výberovom konaní je tak dosť zložitá. Musím konštatovať, že naozaj pri prijímacích konaniach konštatujeme u časti uchádzačov dosť biednu úroveň, čo nám signalizuje, že klesá kvalita všeobecnej maturity ako takej. Fakticky sa nám to ukazuje hneď pri testoch zo slovenčiny – a nielen na juhu, kde je to niekoľkokrát doslova katastrofa. Žiaľ, stretávame sa aj s viacročnými policajtmi, ktorí stále neovládajú slovenčinu a netuším, ako sa do PZ vôbec mohli dostať. Tak neviem: máme zaviesť prijímacie konanie v dvoch jazykoch? Ale kto už by nemal dobre ovládať slovenčinu ako štátny, úradný jazyk, ak nie reprezentant štátnej správy? Pozrite sa do USA – zoberú tam za policajta človeka, ktorý vie dobre trebárs len španielsky, ale slovom a písmom neovláda štátny jazyk, teda angličtinu?

• **Ste za centralizáciu prijímacieho konania?**

Ono sa čiastočne centralizovalo, keď sa sústredilo na kraje a plánujeme okresné riaditeľstvá ešte viac odbremeniť od servisných činností. Kraje naopak – mali by zabezpečovať najmä servis, logistiku a v plnej miere aj prijímacie konanie.

• **Vidieť, že na mieru centralizácie prijímacieho konania, ale aj na poslanie a funkčnosť stálych poriadkových jednotiek existujú rozdielne názory. Ukázala to aj naša beseda. Aká je teda vaša pred-**

stava o pôsobnosti týchto jednotiek?

V úvode tohto obdobia sme si povedali, že školstvo skrátime a špecializujeme len na poriadkovú políciu, aby poslucháči získali základy. A boli sme si vedomí toho, že im ešte viac bude chýbať prax. Tak vznikla myšlienka založenia stálych poriadkových jednotiek, kde budú prichádzať policajti po absolvovaní základného policajného vzdelania, aby už v podmienkach jednotky boli schopní služby pod jednotným velením. Služba v stájej jednotke by mala trvať šesť, maximálne osem mesiacov a jej hlavným cieľom je dostať do policajtov praktické návyky, služobnú disciplínu a ostatné veci, ktoré sa predtým chlapci učili na vojenčine. Títo policajti v jednotke budú používať pri všetkých hromadných podujatiach a budú k dispozícii nepretržite. Naším zámerom je, aby tu dostali najmä praktický výcvik v plnej miere, pri veľkej záťaži. A kto vydrží, je u neho veľký predpoklad, že v útvaru sa stane od nástupu plnohodnotným, nie polovičným či dvojtretinovým policajtom, ako je tomu momentálne. Takémuto policajtovi sa v teréne bude lepšie začínať.

• **Všetci sa zhodujú, že táto myšlienka je dobrá, potrebná. Otázka – kedy a ako? Už sa o tom dlho hovorí. Kde je problém?**

Tých problémov bolo viacero. Základný bol v priestoroch, ktoré splnia všetky požiadavky. Potrebujeme ubytovanie, stravovacie a výcvikové základne, priestory na ťažkú techniku... Vytipovali sme si vojenský objekt v Bratislave – Vajnorocho a dohadovali sme sa s minis-

terstvom obrany. Žiaľ, trvalo to dva roky, detaily nebudem spomínať. Napokon sme sa dohodli, že časť areálu budeme užívať my, časť armáda, nadstavbovú vybavenosť budeme užívať spoločne. Lenže priestory, ktoré máme mať my, sú viac ako zrele na rekonštrukciu, v terajšom stave sú nepoužiteľné. A to je zasa o peniazoch, ktoré musíme získať.

• **A vojenský letecký areál v Košiciach?**

V Košiciach je situácia oveľa lepšia, areál bývalej vysokej leteckej školy je na tom dobre, celé Krajské riaditeľstvo PZ v Košiciach si pomôže v mnohých priestorových problémoch, ktoré doteraz mali. A je tu aj dostatok miesta pre stálu poriadkovú jednotku. Stojíme teda pred úlohou utvoriť podmienky v týchto dvoch areáloch. Rozhodujúcou úlohou budú peniaze a potrebná je vcelku jednoduchá legislatívna úprava, aby jednotky mali oporu priamo v zákone. Samozrejme, je to úvaha už pre budúce volebné obdobie. Nikdy som nemal veľké oči, ale úprimne poviem, veľmi som sa nádejmal, že prvý beh poriadkovej jednotky spustíme už na túto jeseň. Už je jasné, že nie, hovoríme o budúcom roku, ak budú peniaze. Keby bolo veľmi zle, mám takú kacírsku myšlienku: spustíme najprv jednotku v Košiciach s celoslovenskou pôsobnosťou. Pôsobnosť neexistujúcej bratislavskej jednotky by v takom prípade do istej miery musel prebrať stály stav v podobe nejakej dispozičnej zálohy. Len čo budú hotové vajnorocké priestory, budeme mať dve stále poriadkové jednotky.

Zhovárať sa Peter Ondera
Snímka autor

Premiér k situácii v súdnictve

Predseda vlády Robert Fico považuje súdne príťahy za najväčšiu výzvu nášho súdnictva. Odmietol však spájanie tohto problému s terajšou vládou, ktorá podľa neho urobila najradikálnejšie kroky smerujúce k náprave. Táto téma bude aktuálna aj v budúcom volebnom období. Premiér to povedal na dnešnom stretnutí so zástupcami súdov pri príležitosti slávnostného odovzdania zrekonštruovanej budovy Krajského súdu v Prešove.

Súdne príťahy nie sú podľa premiéra novou otázkou, riešili ich aj predchádzajúce vlády, ale neúspešne. Sú aktuálnou témou aj v iných krajinách. Sťažnosti na súdne príťahy tvoria na Ústavnom súde SR 83 % agendy. Na Európskom súde pre ľudské práva je toto číslo podľa premiéra pravdepodobne ešte vyššie. Fico uviedol, že preto víta iniciatívu predsedníčky Ústavného súdu SR Ivetty

Macejkovej v oblasti prietahov v súdnom konaní, ktorú predstavila pred niekoľkými dňami. Ide o

riadali s rozhodnutiami Ústavného súdu SR vo veci prietahov. „Na prvom mieste musí byť vždy

nastavenie kontrolného mechanizmu, ktorý má zabezpečiť preverovanie, ako sa súdy vyspo-

občan a operatívne, pružné riešenie jeho sporov, podnetov a sťažností,“ uviedol premiér.

Premiér je presvedčený, že jeho vláda urobila podstatné kroky na zefektívnenie súdnictva. V prvej etape riešili otázky trojdelenia súdnej moci – kreovala sa súdna rada a prijal zákon o súdoch. „Som priaznivcom prenášania ďalších právomocí z ministerstva spravodlivosti na súdnu radu. Obávam sa však, že súčasná atmosféra, ktorá je v spoločnosti doslova vybičovaná, nie je príliš naklonená takýmto rozhodnutiam. Ale budeme to musieť urobiť,“ vyhlásil premiér. Za dôležité rozhodnutie považuje zmenu štvorročného vymenovania sudcov na vykonávanie ich sudcovskej činnosti na doživotné menovanie.

V druhej etape zlepšili efektivnosť práce na súdoch prvého a druhého stupňa. Doplnila sa výpočtová technika a špeciálne softvéry pre súdy. Vláda prijala reformu súdnictva a obnovila deväť okresných súdov, venovala pozornosť aj vzdelávacím aktivitám sudcov. Vďaka reorganizácii súdneho konania sa zjednodušilo dedičské konanie,

znižili sa niektoré súdne poplatky, umožnilo sa elektronické podanie návrhov na súdy. To všetko viedlo k lepším výsledkom, čo sa prejavuje na znižovaní súdnych príťahov.

Na Krajskom súde v Prešove pracuje 40 sudcov, priamo vo výkone je momentálne 38, dvaja sú na sťažkách. Podľa štatistiky v roku 2008 došlo na prešovský Krajský súd 6 640 vecí, v priemere na jedného sudcu pripadlo 179 prípadov. V sledovanom roku vybalili 6 555 prípadov agendy, na jedného sudcu pripadlo 177 vybavených prípadov pri vtedajšom počte 37 sudcov. V Prešovskom kraji je osem okresných súdov, na ktorých pracuje 99 sudcov. Priemer došlých vecí a priemer vybavenej agendy je na jedného sudcu najvyšší z okresných súdov na Slovensku a na Krajskom súde v Prešove je priemer došlých vecí a priemer vybavenej agendy na jedného sudcu najvyšší zo všetkých krajských súdov v republike.

(SITA, WEBNOVINY,
6. mája)

K článku o prepustení štyroch poslucháčov zo SOŠ PZ v Devínskej Novej Vsi

Článok o prepustení štyroch poslucháčov SOŠ PZ v Devínskej Novej Vsi vyvolal živú diskusiu o stave nášho základného školstva. Rozhodli sme sa publikovať jeden z príspevkov na túto tému, aj keď, žiaľ, pisateľ utajil svoju identitu. Jeho názory však patria medzi veľmi frekventované a reagujeme na ne v redakčnej besede.

„Skúsme si naliať čistého vína, ako to vlastne na SOŠ PZ chodí. SOŠ PZ nestanovuje podmienky prijímacieho konania. Iba ich vykonáva po stránke štátneho jazyka a telesnej zdatnosti. Ale iba na základe kritérií, ktoré stanoví MV SR. To, že policajt splní podmienky „náročného prijímacieho konania“ nie je všetko. Práca policajta je poslanie, a nie zamestnanie. Čo na to poviete, ak psychológovi KR PZ niekto vyšší zavolaá, „XY musí spraviť psychotesty!“ A XY psychotesty spraví. Minule v Krimi–novinách televízie JOJ prezident PZ tvrdil na margo pravopisu policajtov, že prechádzajú náročným prijímacím konaním zo štátneho jazyka. Diktát pre žiakov cca 5.–6. ročníkov základnej školy sa vám zdá náročným? Na vlastné oči som videl a vidím aj teraz, akí policajti týmto konaním prechádzajú. Ak vám policajt napíše nejaký úradný záznam a vy mu ho musíte vrátiť s 20–tími chybami, alebo mu zápisnicu o výsluchu doškrta učiteľka slovenčiny, ktorá ju ako poškodená odmietne podpísať, je to v poriadku?

Musíte si však uvedomiť, že v PZ „by mala byť nejaká služobná disciplína“. V dnešnej dobe podľa môjho odhadu 90% nastupujúcich policajtov nemá základnú vojenskú službu, pretože táto bola zrušená v roku 2005 vznikom profesionálnej armády. Ak človek absolvoval základnú vojenskú službu, iste vie, čo hovorí slovíčko „prijímač“, a čím všetkým tam človek „chlapec“ prešiel. „Chlapec“ sa tam naučil inému životnému štýlu, musel sa niečomu podriaďovať, a ako sa hovorilo, „vojna z chlapca spravila chlapa“. A teraz? Práve za ten mesiac sa má 18-ročný chlapec, dievča vo vývinovom štádiu adolescenta

naučiť služobnej disciplíne, zdvorilosti voči svojim kolegom, nadriadeným, tak ako to upravuje NMV č. 86/1997 o služobnej zdvorilosti? Tak to potom vo výkone služby vyzerá. Každý nadáva na SOŠ–ky PZ a nik nepozera na dôvody, prečo je to tak. Každý chce, aby SOŠ–ky PZ produkovali kvalitných policajtov, aby vedeli všetko, čo má policajt vedieť, aby ho mohol riadiť základného útvaru OO PZ postaviť ihneď po vyradení z SOŠ PZ do služby.

NÁZOR

Musíme si uvedomiť, že SOŠ–ka nie je tá inštitúcia, ktorá prijíma policajtov do služobného pomeru. Skúste sa začať zaoberať aj tým, akým spôsobom sa zmenili a zmiernili kritériá prijímacieho konania. Napríklad v roku 1990, sa IQ policajtov vyžadovalo min. 120. A teraz? Chuť prijatých policajtov v roku 1990 sa na SOŠ–kách učil a teraz? Dnes policajti po prijatí do služobného pomeru nastúpia na SOŠ–ku PZ a začínajú sa pripravovať za 6 mesiacov na možno celoživotnú prácu policajta. (napr. kadernička sa učí 3 roky) Nastúpiť sa školu, povolanie si vyberú bez nátlaku PZ a ešte sa aj nechcú učiť? Za štátne peniaze sa nechcú učiť? Nemajú záujem? Hundrú, nadávajú, že načo sa také zbytočnosti učia a podobne. Niekedy práve tento vstupný modul mal byť bránou do ďalšieho zotrvania v PZ, motiváciou do ďalšieho vzdelávania policajta. Boli a sú to iba rečičky. Poslucháči to veľmi dobre vedia a vedia, že sa im nemôže nič stať. Ich tvrdenie „vydržať“ 18 mesiacov skúšobnú dobu, ešte pol roka do ustanovenia do stálej

štátnej služby a sme za vodou, nikto nám nič nemôže, pokiaľ neurobíme „prúser“. (dnes za prúser vyhodíme kvalitného riaditeľa, resp. nadriadeného základného útvaru)

Taký je stav medzi mladými policajtm. Možno teraz, keď to niekto skúsil trochu tvrdsie, tak z toho vznikne kritika a neprávosť? Uvedomte si, že práve tí 18 roční policajti po 6 mesačnej Policajnej škole majú chrániť život, zdravie, majetok občanov a nás všetkých. Práve títo policajti majú budovať dôveryhodnosť v PZ. Podľa niekoho na MV SR sú to asi zanedbateľné hodnoty?

Videl som prístup mladých poslucháčov k poradovej príprave vo vstupnom module. Výsledok je katastrofa. Zbytočne strávený čas a námaha učiteľov. Jednoducho a priamo „majú to na háku“ a keby ste videli pochodovať „dievčatká“, tak dostanete záchvat smiechu... Na porovnanie, vstup do armády začína trojmesačným výcvikom (služobná disciplína, fyzická zdatnosť atď.), kto vydrží, ostáva a postupuje ďalej. Prečo v PZ neexistujú takéto výcvikové strediská, s podobnou náročnosťou? Prečo je trvanie základnej policajnej prípravy iba 6 mesiacov? (už to nie je celkom pravda – pozn. red.) Riaditeľia OR PZ a KR PZ potrebujú do výkonu služby „kusy“ alebo policajtov? Prečo sa týmto niekto nezaobrá? Chceme sa dožiť toho, aby Policajný zbor kľakol na kolena? Prečo sa nezvyšia nároky na občana, ktoré má splniť počas prijímacieho konania? (málokto by asi prešiel!) Prečo sú na funkciách ľudia bez právnického vzdelania alebo rezortnej školy (A PZ, kde je viac civilov ako policajtov)? Nezdá sa vám, že ovplyvňovanie prijímacieho konania je taktiež forma korupcie? Skúste sa vy ako odbory týmto zaoberať a rozobrať si tento problém na drobno. Rád by som zverejnil svoje meno, ale v dnešnej dobe v PZ povedať svoj pravdivý názor je dosť nebezpečné.“

S pozdravom Váš čitateľ.

Podakovanie za celoživotnú prácu

Dňa 30. 3. 2010 ukončil svoju policajnú kariéru riaditeľ vnútorného odboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Brezne plk. Mgr. Ján Černák, ktorý po 29 rokoch činnosti služby u Policajného zboru odišiel do zaslúženého výsluhového dôchodku. Aj touto cestou mu riaditeľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Brezne plk.

JUDr. Marian Mikloško vyslovuje v mene celého okresného riaditeľstva podakovanie za svoj dlhoročný prínos pre Policajný zbor.

Plk. Mgr. Ján Černák nastúpil 1. 9. 1981 do služieb Zboru národnej bezpečnosti ako strážmajster. Počas svojej policajnej kariéry v Policajnom zbore prešiel rôznymi funkciami na rôznych miestach a ukončil ju ako riaditeľ vnútorného odboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Brezne.

Do ďalšieho života mu prajeme veľa zdravia, úspechov a dlhé roky užívania si pokojného dôchodku.

V minulosti bolo zákonom č. 73/1998 Z. z. O štátnej službe príslušníkov Policajného zboru v § 73 určené čerpanie dovolenky, kde bolo dané, že jedná časť dovolenky musela trvať najmenej tri týždne. Do novely zákona v roku 2009 môj nadriadený s určitým dovoľením nemal problém a väčšina policajtov na našom oddelení si tri týždne dovolenky vyčerpala počas letných prázdnin. Taktiež nebol problém v čerpaní zostávajúcej dovolenky a jej určovaní počas celého roka.

NÁZOR

iný názor v ý k l a d e týchto požiadaviek ako problém, preto by som rád vedel názor odborového zväzu polície ako aj iných policajtov na tento problém.

Taktiež si myslíme, že ľudia, ktorí na novele zákona o štátnej službe príslušníkov Po-

licajného zboru pracovali, nemali v úmysle poškodiť nejakého policajta, ale časť zákona o udeľovaní a určovaní dovolenky sa môže stať zlým nástrojom nadriadených k nejakej pomste alebo nátlaku voči podriadeným.

Čo sú to oprávnené požiadavky policajta?

Tohto roku začal uplatňovať nadriadený novú citovanú časť zákona a začal určovať policajtom nástup a čerpanie dovolenky svojvoľne, a to tak, aby v kalendárnom mesiaci roka došlo k čerpaniu ním daného počtu dní dovolenky všetkými policajtm oddelenia. V praxi to znamená, že ak si policajti oddelenia v ním určenom počte dní nepožiadali o dovolenku, tak svojvoľne naplánoval niektorým policajtom dovolenku tak, aby bol limit dní v mesiaci splnený. Taktiež začal uplatňovať zmenu zákona tým, že v čase letných prázdnin určil čerpanie dovolenky jedným policajtom oddelenia v trvaní najviac 14 dní bez akéhokoľvek kompromisu. Podľa citovaného zákona má na to nadriadený právo, ale v § 73

Možno sa to zdá v dnešnej dobe ako maličkosť, ale trojtýždňová dovolenka počas leta bola pre policajta doba, keď si oddychol, mohol sa nerušene venovať svojej rodine, čo nie je až také ľahké počas roka pri jeho práci. Taktiež určením dovolenky niekým cudzím, sa policajtom musí prispôsobiť celá jeho rodina a okolie, čím sa znehodnocuje jej kvalita a následný prospech pre policajta.

S pozdravom nepochopení policajti

Opýtali sme sa za vás

Môže „občan“ dôchodca využiť naše rekreačné zariadenia so zľavou?

Na redakciu sa obrátil dôchodca, ktorý odpracoval v našom rezorte ako občiansky pracovník desiatky rokov. Pýtal sa, či môže využiť možnosti zľavenej rekreácie v zariadeniach MV SR.

Z informácií, získaných na Sekcii riadenia ľudských zdrojov MV SR, vyplýva, že takúto možnosť bývalý občiansky pracovník nášho rezortu nemá, pretože poberá dôchodok podľa zákona č. 100/1988 o sociálnom zabezpečení, a nie podľa zákona č. 328/2002. To znamená, že ministerstvo môže rekreačný preukaz prideliť len poberateľovi dôchodku z výsluhového zabezpečenia. Citujeme zo stanoviska: „Rekreačnú starostlivosť možno podľa § 69 ods. 3 zákona č. 328/2002 z. z. v zmysle článku 3 Nariadenia ministra vnútra SR č. 23/1999 poskytnúť príslušníkom PZ, HaZZ, Horskej záchranej služby, zamestnancom ministerstva vnútra SR a poberateľom dôchodku z výsluhového zabezpečenia a ich rodinným príslušníkom za podmienok ustanovených v zákone.“

Samozrejme, rekreačné zariadenia MV SR môžu využiť aj

dôchodcovia z radov občianskych pracovníkov za plnú úhradu.

Podľa informácií z Informačného spravodaja KOZ SR sa však dôchodcovia môžu obrátiť so žiadosťou na KOZ SR, ktorá aj tohto roku uzatvorila zmluvu so spoločnosťou SOREA. Vďaka účelovej štátnej dotácii na výberovú rekreáciu SOREA ponúka aj poberateľom plného starobného dôchodku možnosť (každý len raz v roku) využiť štátnu dotáciu, ktorá predstavuje 70 euro na jeden pobyt vo všetkých hotelových zariadeniach spoločnosti SOREA a v zmluvných zariadeniach Penzión Oravská horáraň v lokalite Zábava pri Hruštine a v hoteli Gladius v Topoľníkoch. Žiadosti o pridelenie rekreácie s využitím účelovej štátnej dotácie je potrebné adresovať priamo na **Predajné stredisko SOREA, Odborárske nám. 3, 815 70 Bratislava**. Bližšie informácie o možnostiach výberovej rekreácie so štátnou účelovou dotáciou nájdete aj na web – stránkach www.kozsr.sk alebo www.sorea.sk

(on)

Našli ukradnuté policajné auto s ospravedlnením

KUALA LUMPUR – Príslušníkom malajskej polície sa podarilo na parkovisku na predmestí metropoly Kuala Lumpur nájsť ukradnuté auto policajného šéfa štátu Selango. Na palubnej doske objavili rukou napísaný odkaz: „Prepáčte policajti, nesprávny cieľ“. Podľa vyjadrenia policajného dôstojníka Arjunaidiho Mohameda bola na automobile značky Proton Perdana poškodená iba zámka na dverách. Auto, ktoré nebolo označené policajným logom, ukradli vo štvrtok pred reštauráciou, do ktorej sa šofér policajného šéfa išiel naraňkovať. (internet)

Vlani obvinili 140 policajtov, ich počet stále klesá

Vlani čelilo 140 policajtov obvineniam zo spáchania 171 trestných činov. Jeden z policajtov dokonca figuruje v prípade pokusu vraždy. Zohnal si zbraň a prostredníctvom ďalších osôb plánoval vraždu. Vzhľadom k tomu, že v prípade prebieha vyšetrovanie, motív zatiaľ nezverejnili. Pri dopravných nehodách policajtov došlo aj k štyrom trestným činom usmrtenia, z toho v dvoch prípadoch pri výkone služby. Medzi závažnejšie trestné činy policajtov v minulom roku patrilo aj úmyselné ublíženie na zdraví (8). V štyroch prípadoch boli spáchané pri výkone služobnej činnosti (výsluch, predvádzanie) a v štyroch prípadoch mimo služby v súbehu s výtržníctvom.

V porovnaní s rokom 2008 klesol počet obvinených policajtov o 18, o 38 je nižší aj počet trestných činov. Najviac obvinených mužov zákona bolo v Košickom (39) a Bratislavskom kraji (27), naopak najmenej v Trenčianskom (7) a Prešovskom kraji (8). Pri počte 21 826 policajtov (obsadenosť k 31. decembru 2009) tvorí podiel obvinených 0,64 percenta. Ako vyplýva zo správy o trestnej činnosti príslušníkov Policajného zboru za rok 2009, možno hovoriť o klesajúcom trende. Treba však dodať, že odhaľovanie tejto trestnej činnosti je ťažké, nakoľko ide o páchatelov, ktorí poznajú kriminalistické a vyšetrovacie metódy. Napriek celkovému poklesu obvinených policajtov nárast trestnej činnosti zaznamenali v poriadkovej polícii. V roku 2008 obvinili 67 jej príslušníkov, vlani 83. K tomuto číslu prispel veľkou mierou aj medializovaný prípad z Košíc. Policajti po predvedení na stanicu nútili mladých Rómov, aby sa navzájom fyzicky napádali. V tejto kauze postupne obvinili až 10 policajtov. Najčastejším prešľapom policajtov bolo zneužívanie právomoci verejného činiteľa (61), často páchaný v súbehu s inými trestnými činmi ako napríklad prijímanie úplatku, ublíženie na zdraví, marenie spravodlivosti a neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi. Zneužívanie právomoci verejného

ho činiteľa sa najviac dopúšťali policajti poriadkovej a dopravnej polície.

Inšpekcia ministerstva vnútra vlani riešila celkom 2 163 podaní. Medzi nimi však bolo veľa takých, ktorých cieľom bola pomsta, prípadne zakrývanie vlastnej trestnej činnosti. Z celkového počtu podaní vyše 60 percent odmietli alebo zastavili, pretože sa nepreukázala ich opodstatnenosť. Za posledných päť rokov najviac obvinených policajtov zaevidovali v roku 2005 – až 195, na svedomí mali 207 trestných činov. O rok neskôr obvinili 163 policajtov,

zo spáchania 216 trestných činov, v roku 2007 bolo obvinených 178 mužov zákona, počet trestných činov sa vtedy vyšplhal na 247. Trestnú činnosť policajtov môžu občania nahlásiť aj prostredníctvom formulára na webovej stránke rezortu ministerstva vnútra. Vlani týmto spôsobom dostali 116 oznámení, týkali sa hlavne podozrenia z korupcie a porušenia právomoci verejného činiteľa.

(SITA, 9.5.2010)

Grécko – ťažko skúšaná krajina

Skutočným gréckym problémom nie sú štátne výdaje, ale príjmy. Ťažko by ste v gréckych daňových štatistikách hľadali ľudí s výrazne nadpriemernými príjmami, oficiálne neexistujú. Bohatí Gréci jednoducho dane

neplatia a hotovo. Umožňuje im to skorumpovaný systém podopretý politickými klikami.

Z tohto hľadiska je hnev Grékov, ktorý dnes vidno na uliciach, pochopiteľný a oprávnený. Ani jeden predstaviteľ medzinárodného spoločenstva sa nezmienil o probléme gréckych elit a ich zdaňovania. Namiesto toho je krajine nanucovaná pomoc s podmienkami, ktoré postihnú bežného občana.

Európa dnes musí toto spoločenstvo zachrániť. V tejto chvíli sa, bohužiaľ, zachraňujú iba pozície bánk, ktoré vlastnia grécke dlhopisy.

Nepodanie pomocnej ruky by bol zlý nápad. Ohrozili by sa tým nielen spomínané banky, ale aj pozícia spoločnej meny – aj keď nie tak dramaticky, ako sa to v médiách podáva. Na druhej strane pomoc s tvrdými podmienkami je tiež zlá cesta. Povedie k vnútornej destabilizácii pomerov krajiny. Štrajky budú určite pokračovať. Treba si tiež uvedomiť, že krajina má pomerne silnú základňu skupín, ktoré vo svojom politickom radikalizme ochotne siahajú k násiliu. Hoci sa do svetových médií dostávajú iba tie najokatejšie prípady – ako raketový útok na americké veľvyslanectvo v roku 2007 – granátové útoky alebo strelba na policajné stanice sa v

krajine stávajú každých pár mesiacov. Historické tradície a populácia zovretá v tesnom priestore hlavného mesta tvoria explozívny mix.

(web SME, Juraj Draxler, 6.5.2010)

Odborný zdokonaľovací kurz pre vyšetrovateľov

V dňoch 19. až 23. apríla 2010 sa na Akadémii Policajného zboru v Bratislave konal odborný zdokonaľovací kurz vyšetrovateľov Policajného zboru, ktorého sa zúčastnili vyšetrovatelia s praxou na úseku vyšetrovania do troch rokov, pôsobiaci na ÚJKP v rámci celej SR v počte 34 účastníkov.

Obsahom tohtoročného kurzu bola problematika vyšetrovania environmentálnej trestnej činnosti, extrémizmu a financovania terorizmu, obchodovania s ľuďmi, obchodovania so zbraňami a domáceho násillia.

Odborne zdokonaľovací kurz otvorila doc. JUDr. Mgr. Jana Viktoriová, PhD., vedúca katedry vyšetrovania spoločne s riaditeľom odboru justičnej polície ÚJKP P PZ Ing. Jaroslavom Ihelkom, PhD. Prednášky realizovali najmä lektori z ÚJKP PPZ a z katedry vyšetrovania A PZ v Bratislave. Praktické procesné postupy pri vyšetrovaní environmentálnej trestnej činnosti priblížil účastníkom kurzu pplk. Ing. Mário Kern, spôsoby páchania v nadväznosti na počiatočné a následné úkony pri vyšetrovaní extrémizmu s dôrazom na špecializáciu vyšetrovateľov PZ a poverených príslušníkov PZ na boj s extrémizmom sprostredkoval frekventantom mjr. JUDr. Róbert Krajčo, jeho vystúpenie bolo doplnené o inštruktážne video, ktoré napomohlo k usvedčeniu páchatelov tejto závažnej trestnej činnosti. Problematiku obchodovania s ľuďmi podloženú praktickými znalosťami prednášal pplk. Mgr. Ignác Brestovanský. Fenomén domáceho násillia a osobitosti jeho vyšetrovania s profesionálnym prehľadom sprostredkoval účastníkom kurzu pplk. JUDr. Ladislav Vajzer. Z katedry vyšetrovania sa podujatia aktívne zúčastnili JUDr. Ján Palarec s témami venovanými vyšetrovaniu financovania terorizmu a postupom pri obchodovaní so zbraňami, doc. JUDr. Dezider

Bango, CSc. obohatil svojím vkladom postupy pri vyšetrovaní extrémizmu a doc. JUDr. Mgr. Jana Viktoriová, PhD. moderátorský previedla frekventantov celým kurzom. V rámci medzipredmetovej spolupráce prijal pozvanie aj PhDr. Martin Gronský, PhD. z katedry kriminalistiky a forenzných disciplín, aby sa zhostil témy zameranej na metódu psychologického profilovania. Spoločne so svojimi hosťami doc. MUDr. Mirkom Megom, CSc., zástupcom riaditeľa Ústavu súdneho lekárstva LF UK v Bratislave MUDr. Daliborom Hojsíkom, PhD. a riaditeľom odboru Úradu vykonávajúceho dohľad nad zdravotnou starostlivosťou MUDr. Tiborom Bokorom analyzovali konkrétne kauzistiky a vyvodzovali pozitívne a negatívne stránky činnosti vyšetrovateľov PZ.

Na základe dohody katedry vyšetrovania A PZ v Bratislave a Úradu justičnej a kriminálnej polície PPZ sa na kurze podieľali aj lektori z Generálnej prokuratúry SR doc. JUDr. Jozef Čentéš, PhD. a z Úradu špeciálnej prokuratúry JUDr. Ján Zanovít, PhD. Z občianskeho združenia Pomoc ohrozeným deťom – Centrum Nadej sa podujatia zúčastnila Mgr. Adriana Havašová, z IOM – Medzinárodnej organizácie pre migráciu Mgr. Jana Hrivnáková, z Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Prezídia Policajného zboru plk. JUDr. Vladimír Kotulič a z ÚBOK P PZ pplk. Mgr. Anna Babincová.

Kurz bol ukončený panelovou diskusiou a jeho účastníkom, po úspešnom zvládnutí záverečného overovacieho testu boli odovzdané osvedčenia a zborník odborných prác, ktorý obsahuje nosné vystúpenia lektorov v kompletnej podobe.

pplk. Ing. J. Ihelka, PhD.,
pplk. JUDr. L. Vajzer, ÚJKP P PZ
pplk. doc. JUDr. Mgr. J. Viktoriová,
PhD., A PZ

Podakovanie

Touto cestou chceme poďakovať všetkým spolupracovníkom a známym, ktorí odprevadili nášho drahého kpt. Jána Kožičku z KR PZ v Banskej Bystrici na jeho poslednej ceste.

rodina Kožičková, Brezno

SPOMIENKA

Utíchlo srdce, utíchol hlas, miloval život a všetkých nás.

Dňa 28.5.2010 si pripomíname 5. výročie, keď nás náhle a nečakane navždy opustil milovaný manžel a otec

mjr. Dušan REMETA

S láskou spomínajú manželka Anna, dcéry Marcela a Martina, syn Emanuel Tí, ktorí ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

Rozkazy a nariadenia prezidenta PZ

APRÍL 2010

ROZKAZY PREZIDENTA PZ

27. o vykonaní odborného preskúšania ostrelovačov

28. o vykonaní streleckej prípravy príslušníkov Policajného zboru úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru a odboru kynológie a hipológie Prezídia Policajného zboru vyzbrojených služobným revolverom

29. o vykonaní streleckej prípravy zamestnancov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky oddelenia fyzickej ochrany objektov a kuriérnej služby odboru ochrany objektov Prezídia Policajného zboru

30. o vykonaní previerok telesnej zdatnosti príslušníkov Policajného zboru útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

31. o vykonaní represívno-bezpečnostnej akcie zameranej na plnenie opatrení na zame-

dzenie závažného protiprávneho konania osôb

NARIADENIA PREZIDENTA PZ

4. ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie prezidenta Policajného zboru č. 3/2001 o vydaní osvedčenia z odbornej spôsobilosti pre inštruktorov a učiteľov v znení neskorších predpisov

5. o správovej povinnosti a hlasnej povinnosti v trestných veciach